

ESQUEMA COMPARATIU DE DESCARTES I LOCKE

	DESCARTES	LOCKE
Caracterització	Primer filòsof modern i el màxim exponent del racionalisme	Creador d'una nova línia de pensament modern: l'empirisme
Coneixement	Vol crear un mètode universal basat en la raó . No ens podem refiar de l'experiència sensible ja que podem dubtar-ne (parteix de l' escepticisme).	Percebem la realitat a través de l'experiència, que és el substrat de les nostres idees, que fonamenten el coneixement.
Idees (tipologia)	Són els continguts mentals del jo i n'hi ha de tres tipus: <ul style="list-style-type: none"> • Adventícies: extretes a partir de l'experiència sensible (no vàlides) • Fictícies: construccions de la nostra imaginació (no vàlides) • Innates: impreses en la ment (les úniques a partir de les quals es pot construir el coneixement) 	Totes les nostres idees procedeixen de l'experiència i n'hi ha de varies classes: <ul style="list-style-type: none"> • Simples: la ment les rep de forma passiva ja sigui de l'exterior (idees de sensació) o de l'experiència interna (idees de reflexió) • Complexes: l'enteniment és actiu creant idees de tres tipus (substàncies, relacions o modes)
Innatisme	Accepta l'existència d'idees innates i aquestes li serviran per provar la segona veritat (l'existència de Déu).	No accepta l'existència d'idees innates. La nostra ment, quan naixem, és una "tabula rasa" i les nostres idees només provenen de l'experiència sensible.
Substància	Allò no necessita de cap altre realitat per existir. N'hi ha tres (Jo, Déu i el Món) i constitueixen els tres àmbits de la realitat.	És una idea complexa que imaginem o suposem com a suport de les nostres idees simples, però no podem demostrar empíricament la seva existència.
Identitat personal	El Jo es caracteritza pel pensament i és la primera veritat en l'ordre del coneixement: el fet de pensar ens mostra el nostre ésser. És la res cogitans, la nostra ment, l'ànima.	El jo també és evident en sí mateix a causa del pensament però no pertany a l'ànima (de la qual no en puc demostrar la seva existència) sinó a la consciència, que és dinàmica i canvia per l'experiència.
L'Existència del món	El món és la tercera veritat i es caracteritza per l'extensió (inclou el nostre cos) . Però del món només en podem deduir la seva existència en el sentit mecanicista, no podem parlar de qualitats secundàries (impressions) com la forma, color, etc, perquè en podem dubtar (són confuses).	Pressuposem l'existència d'un món exterior com a causa de les nostres sensacions però no és un coneixement evident, sinó més aviat probable. No coneixem el món exterior en sí mateix, només les idees sensibles que ens provoca. També considera que les qualitats primàries generen idees més confuses i subjectives, només ens podem refiar.